

Gotfridus apud Spiram urbem colorum nobilis tinctor extitit. Is in adolescentia sua carni indulgens omnis generis uoluptates sequebatur, atq; pias sacerdotum admonitiones cōtemnebat. Cum aut̄ is postea grauius laborare cōpisset, atq; in extremis iam esset, Dei iudiciū timens dixit, peccata sua maiora esse, quā ut à Deo misericordiam consequi posset. In ea etiam desperatione moritur. Cum autem per aliquot horas in feretro constitisset, atq; homines ad sepulturam conuenissent, ipse quorundam hominum precibus, qui eius miseriam deplorarant, ad uitam ex insperato redijt. Itaq; sese erigens mirabilia recēsuit, atq; plurima de

alterius seculi statu declarauit. Ab eo tempore in templis frequens fuit, atque aliquoties mirabilia Dei manifestans, homines ad pietatem & uirtutes excitauit. Cum hoc modo non sine opinione sanctitatis per 12 annos uixisset, tandem anno millesimo trecentesimo trigesimo quinto moriens, sub Emichone Episcopo Spirensi, in oppido Brussel ad altare templi sepultus fuit, idq; magno hominum concursu. Anon. in Episc. Spir.